

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1288/2013

av den 11 december 2013

om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 165.4 och 166.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens meddelande *En budget för Europa 2020* av den 29 juni 2011 föreslås inrättandet av ett samlat program som omfattar allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott, inklusive de internationella aspekterna av högre utbildning, i vilket man förenar handlingsprogrammet på området för livslångt lärande (*Livslångt lärande*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG ⁽⁴⁾, programmet Aktiv ungdom (*Aktiv ungdom*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/2006/EG ⁽⁵⁾, handlingsprogrammet Erasmus Mundus (*Erasmus Mundus*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1298/2008/EG ⁽⁶⁾, ALFA III-programmet som

inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 ⁽⁷⁾, samt Tempus- och Edulink-programmen för att säkerställa större resurseffektivitet, en tydligare strategisk fokusering och synergieffekter som kan utnyttjas mellan olika aspekter av det samlade programmet. Dessutom föreslår kommissionen att idrott ska bli en del av detta samlade program (nedan kallat *programmet*).

- (2) Halvtidsrapporterna med utvärdering av de aktuella programmen Livslångt lärande, Aktiv ungdom och Erasmus Mundus samt det offentliga samrådet om unionens framtida insatser inom allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom samt högre utbildning visade att det finns ett betydande och på vissa punkter tilltagande behov av fortsatt samarbete och rörlighet inom dessa områden på europeisk nivå. I utvärderingsrapporterna underströks vikten av en närmare koppling mellan unionens program och utvecklingen inom utbildnings- och ungdomspolitik. Dessutom framfördes önskemål om att unionsinsatserna skulle struktureras på ett sätt som bättre motsvarar modellen för livslångt lärande, att enklare, mer användarvänliga och flexibla metoder för att genomföra sådana insatser skulle införas och att de internationella samarbetsprogrammen för högre utbildning inte längre skulle vara uppsplittrade.

- (3) Programmet bör lägga tonvikt vid tillgängligheten till finansiering och insyn i de administrativa förfarandena och finansieringsförfarandena, bland annat med hjälp av informations- och kommunikationsteknik (IKT) och digitalisering. Effektivare och enklare organisation och handhavande av programmet och ett bibehållet fokus på att minska de administrativa utgifterna är också viktiga aspekter för att programmet ska bli framgångsrikt.

- (4) Det offentliga samrådet om unionens strategiska val för genomförandet av EU:s nya behörighet inom idrott och kommissionens utvärderingsrapport om förberedande insatser på idrottsområdet gav viktig information om prioriterade områden för unionens insatser och visade på det mervärde som unionen kan tillföra genom att stödja verksamhet som syftar till att generera, dela med sig av och sprida erfarenheter och kunskaper om olika frågor som påverkar idrotten på europeisk nivå, förutsatt att dessa särskilt inriktas på idrott på gräsrotsnivå.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 154.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 200.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 3 december 2013.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande (EUT L 327, 24.11.2006, s. 45).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av programmet Aktiv ungdom för perioden 2007–2013 (EUT L 327, 24.11.2006, s. 30).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1298/2008/EG av den 16 december 2008 om inrättande av handlingsprogrammet Erasmus Mundus 2009–2013 för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredjeländer (EUT L 340, 19.12.2008, s. 83).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 378, 27.12.2006, s. 41).

- (5) I Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla beskrivs unionens strategi för det närmaste decenniet för att stödja sådan tillväxt. I strategin anges fem långtgående mål som ska uppnås till 2020, framför allt på utbildningsområdet, där målet är att andelen ungdomar som lämnar skolan i förtid ska vara under 10 procent och minst 40 procent av personerna i åldrarna 30–34 år ska ha genomgått eftergymnasial eller motsvarande utbildning. Detta inkluderar också strategins flaggskeppsinitiativ, framför allt Unga på väg och En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen.
- (6) I sina slutsatser av den 12 maj 2009 efterlyste rådet en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) med fyra strategiska mål som ska svara på de utmaningar som kvarstår för att skapa ett kunskapsbaserat Europa och se till att livslångt lärande blir verklighet för alla.
- (7) Enligt artiklarna 8 och 10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), samt artiklarna 21 och 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska programmet bl.a. främja jämställdhet mellan män och kvinnor och motverka diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Det finns ett behov av att öka tillträdet för personer från mindre gynnade och utsatta grupper och aktivt tillgodose de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning i samband med genomförandet av programmet.
- (8) Programmet bör ha en stark internationell dimension, framför allt vad gäller högre utbildning, inte bara för att förbättra kvaliteten på den europeiska högre utbildningen i strävan att nå de bredare målsättningarna i Utbildning 2020 och göra unionen till ett attraktivt studiemål, utan också för att främja förståelsen mellan människor och bidra till en hållbar utveckling av den högre utbildningen i partnerländer, liksom till den socioekonomiska utvecklingen i dessa länder, bland annat genom att uppmuntra till kompetensrörlighet genom rörlighetsinsatser för partnerlandsmedborgare. För att åstadkomma detta behöver medel göras tillgängliga från finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska grannskapsinstrumentet, föranslutningsinstrumentet och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer. Medel skulle även kunna göras tillgängliga från Europeiska utvecklingsfonden i enlighet med de förfaranden som styr detta instrument. Bestämmelserna i denna förordning bör gälla för användningen av dessa medel samtidigt som överensstämmelse med respektive förordningar som fastställer dessa instrument och den fonden säkerställs.
- (9) I sin resolution av den 27 november 2009 om en förnyad ram för europeiskt samarbete på ungdomsområdet (2010–2018) framhöll rådet att alla unga människor bör betraktas som en resurs för samhället och att deras deltagande i utarbetandet av den politik som rör dem bör underlättas genom en löpande strukturerad dialog mellan beslutsfattare, ungdomar och ungdomsorganisationer på alla nivåer.
- (10) Genom att formellt, icke-formellt och informellt lärande samlas i ett enda program bör synergier skapas och det sektorsövergripande samarbetet mellan olika sektorer för allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom främjas. Under programmets genomförande bör de olika sektorernas särskilda behov och, i tillämpliga fall, de lokala och regionala myndigheternas roll vederbörligen beaktas.
- (11) För att stödja rörlighet, rättvisa och framstående studieresultat bör unionen inrätta ett pilotprojekt i form av en studielånegaranti för studenter för att göra det möjligt för studenter, oavsett social bakgrund, att avlägga masterexamen i ett annat land där deltagande i programmet är möjligt (nedan kallat *programlandet*). Denna facilitet bör vara tillgänglig för finansinstitut som godtar att erbjuda lån till studier på masternivå i andra programländer på gynnsamma villkor för studenter. Detta extra och innovativa verktyg för rörlighet i utbildningssyfte bör varken ersätta nuvarande, eller förhindra utvecklingen av framtida, bidrags- eller lånesystem för studenters rörlighet på lokal, nationell nivå eller unionsnivå. Studielånegarantin bör nära övervakas och utvärderas, särskilt i fråga om dess spridning på marknaden i olika länder. I enlighet med artiklarna 21.2 och 21.3 bör en halvtidsutvärderingsrapport läggas fram för Europaparlamentet och rådet senast vid utgången av 2017, som ska ge politisk vägledning om vad som längre fram bör ske med studielånegarantin.
- (12) Medlemsstaterna bör sträva efter att vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera väl. Däribland ingår att, om möjligt, lösa administrativa frågor som försvårar erhållandet av viseringar och uppehållstillstånd. I linje med rådets direktiv 2004/114/EG⁽¹⁾, uppmuntras medlemsstaterna att inrätta skyndsamma antagningsförfaranden.
- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete (EUT L 375, 23.12.2004, s. 12).

- (13) I kommissionens meddelande av den 20 september 2011 *Stöd till tillväxt och sysselsättning – en agenda för modernisering av Europas system för högre utbildning* beskrivs den ram inom vilken unionen, medlemsstaterna och högskolor kan samarbeta för att öka antalet utexaminerade, förbättra utbildningens kvalitet och maximera den högre utbildningens och forskningens bidrag för att hjälpa medlemsstaters ekonomier och samhällen att bli starkare efter den globala ekonomiska krisen.
- (14) Effektivare åtgärder mot ungdomsarbetslösheten inom unionen förutsätter att särskild uppmärksamhet ägnas åt det gränsöverskridande samarbetet mellan å ena sidan högskolor och yrkesutbildningar på gymnasial och eftergymnasial nivå och å andra sidan företagen, för att förbättra studenternas anställbarhet och utveckla deras företaganda.
- (15) I Bolognaförklaringen, som undertecknades den 19 juni 1999 av utbildningsministrarna från 29 europeiska länder, fastställdes en mellanstatlig process för att inrätta ett europeiskt område för högre utbildning, vilket fordrar fortlöpande stöd på unionsnivå.
- (16) Yrkesutbildningens avgörande roll för uppnåendet av en rad mål som anges i Europa 2020-strategin är allmänt erkänd och fastställs i den förnyade Köpenhamnsprocessen (2011–2020), med beaktande särskilt av dess potential att åtgärda den höga arbetslösheten i Europa, i synnerhet ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten, genom att främja en kultur av livslångt lärande så att social utestängning kan motverkas och aktivt medborgarskap främjas. Praktik och lärlingsutbildning av god kvalitet, inbegripet de i mikroföretag och små och medelstora företag, behövs för att överbrygga klyftan mellan de kunskaper som förvärvats genom utbildning och de kompetenser och färdigheter som efterfrågas i arbetslivet. Dessutom måste ungdomarnas anställbarhet stärkas.
- (17) Det europeiska samarbetet mellan skolor och rörligheten för skolornas personal och elever måste fördjupas och omfattningen öka för att prioriteringarna för 2000-talet i En agenda för europeiskt samarbete om skolor ska kunna uppnås. I dessa prioriteringar ingår att skolutbildningens kvalitet i EU måste förbättras vad gäller kompetensutveckling, lika tillgång till och integrering i skolsystem och läroanstalter. Dessutom måste läraryrket och skolornas ledarskap stärkas och stödjas. I detta sammanhang bör de strategiska målen att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid och förbättra resultaten vad gäller grundläggande färdigheter samt deltagande och kvalitet inom förskoleundervisning och omvårdnad prioriteras vid sidan av målen att höja lärarnas och skolledarnas kompetens samt förbättra utbildningsmöjligheterna för barn med invandrarbakgrund och barn från en socioekonomiskt missgynnad miljö.
- (18) Den förnyade europeiska agendan för vuxenlärande som ingår i rådets resolution av den 28 november 2011 har som mål att underlätta för alla vuxna att utveckla och förstärka sina färdigheter och kompetenser genom hela livet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att förbättra utbildningsmöjligheterna för det stora antalet lågutbildade europeer, särskilt genom att förbättra deras läs- och skrivkunnighet och räknefärdighet och genom att främja flexibla inlärningsvägar och åtgärder för en andra chans till lärande.
- (19) Insatserna som vidtas i Europeiska ungdomsforumet, nätverket av nationella informationscentrum för akademiskt erkännande (NARIC), Eurydice-nätverket, Euroguidance-nätverket, Eurodesk-nätverket, de nationella stödcentren för eTwinning, de nationella Europass-centren och de nationella informationskontoren i grannskapsländerna är avgörande för att nå programmets målsättningar, särskilt genom att förse kommissionen med regelbunden, uppdaterad information om deras olika verksamhetsområden och genom spridning av programresultaten i unionen och i deltagande partnerländer.
- (20) Samarbetet enligt programmet med internationella organisationer inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott, framför allt med Europarådet, bör stärkas.
- (21) För att bidra till att i hela världen utveckla excellens på studierna om den europeiska integrationen och möta det tilltagande behovet av kunskap och dialog om den europeiska integrationsprocessen och dess utveckling är det viktigt att främja excellens inom undervisning, forskning och analyser på detta område genom att stödja högskolor, sammanslutningar som aktivt arbetar med europeisk integration och sammanslutningar med europeiska målsättningar, genom Jean Monnet-insatsen.
- (22) Samarbete enligt programmet med organisationer i det civila samhället inom allmän utbildning och yrkesutbildning, ungdoms- och idrottsfrågor, på nationell och unionsnivå, är mycket viktigt för att få till stånd en bred känsla av delaktighet med avseende på strategier och politik för livslångt lärande och för att ta hänsyn till intressenternas idéer och synpunkter på alla nivåer.

- (23) I kommissionens meddelande av den 18 januari 2011 *Utveckling av idrottens europeiska dimension* beskrivs kommissionens idéer för insatser på unionsnivå på idrottsområdet efter Lissabonfördragets ikraftträdande. Där föreslås också ett antal konkreta insatser för hur kommissionen och medlemsstaterna kan förstärka idrottens europeiska identitet inom tre breda områden: idrottens roll i samhället, idrottens ekonomiska aspekter och idrottens organisation. Det är också viktigt att beakta det mervärde och det bidrag som idrotten, inklusive inhemska idrottsformer, tillför unionens kulturarv och historiska arv.
- (24) Särskild uppmärksamhet måste riktas mot idrotten på gräsrotsnivå och frivilligarbetet inom idrotten eftersom dessa fyller en viktig funktion för att främja social inkludering, lika möjligheter och hälsofrämjande fysisk aktivitet.
- (25) Tydligare kvalifikationer och erkännande av kvalifikationer och färdigheter samt ökad acceptans för unionens verktyg för öppenhet och erkännande bör bidra till utvecklingen av en utbildning av god kvalitet samt underlätta rörligheten, både inom livslångt lärande och i yrkessyfte, över hela Europa, mellan länder och branscher. Ökat tillträde till metoder, rutiner och teknik för livslångt lärande i andra länder kommer att öka anställbarheten.
- (26) I det syftet rekommenderas att man utökar tillämpningen av den gemensamma unionsramen för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) inrättad genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG ⁽¹⁾, det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning (EQAR) och den europeiska sammanslutningen för kvalitetssäkring i den högre utbildningen (ENQA) enligt Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/143/EG ⁽²⁾, den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF) inrättad enligt Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 ⁽³⁾, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet) inrättad enligt Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 ⁽⁴⁾ och den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EQAVET) inrättad enligt Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 ⁽⁵⁾ samt det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS).
- (27) För att göra kommunikationen med den breda allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan kommunikationsinsatserna som vidtas på kommissionens initiativ bör de budgetmedel som anslås för kommunikationsinsatser i enlighet med denna förordning också bidra till spridning av information om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör de allmänna målen för denna förordning.
- (28) Ett europeiskt mervärde bör säkerställas för alla insatser som genomförs inom programets ram; insatserna bör även komplettera medlemsstaternas verksamhet i enlighet med artikel 167.4 i EUF-fördraget och med annan verksamhet, framför allt inom områden som kultur och media, sysselsättning, forskning och innovation, näringsliv och företagande, sammanhållnings- och utvecklingspolitik, utvidgningspolitik samt initiativ, instrument och strategier inom regionalpolitik och yttre förbindelser.
- (29) Syftet med programmet är att ha en positiv och varaktig påverkan på politiken och strategierna inom områdena allmän och yrkesinriktad utbildning, ungdom och idrott. Den systemeffekten bör uppnås med hjälp av programets olika insatser och verksamheter som syftar till att hjälpa fram förändringar på institutionell nivå och, i förekommande fall, förnyelse på systemnivå. Enskilda projekt som ansöker om ekonomiskt stöd från programmet behöver inte i sig påverka systemet, utan det är det samlade resultatet av dessa projekt som bör bidra till att förnyelse på systemnivå uppnås.
- (30) För en effektiv resultatorienterad förvaltning, inklusive utvärdering och övervakning, krävs utveckling av specifika, mätbara och realistiska resultatindikatorer som kan mätas över tid och som återspeglar logiken i insatsen.
- (31) Kommissionen och medlemsstaterna bör optimera användningen av IKT och ny teknik för att underlätta tillträdet till insatser inom områdena allmän och yrkesinriktad utbildning, ungdom och idrott. Virtuell rörlighet kan ingå och komplettera, men inte ersätta, rörlighet i utbildningssyfte.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG av den 15 december 2004 om en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) (EUT L 390, 31.12.2004, s. 6).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation (2006/143/EG) av den 15 februari 2006 om ytterligare europeiskt samarbete om kvalitetssäkring i den högre utbildningen (EUT L 64, 4.3.2006, s. 60).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande (EUT C 111, 6.5.2008, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av ett europeiskt system för meritöverföring inom yrkesutbildningen (EUT C 155, 8.7.2009, s. 11).
- ⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EUT C 155, 8.7.2009, s. 1).

- (32) I denna förordning fastställs för programmets hela löptid en total finansieringsram som utgör det särskilda referensbeloppet för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet, enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾.
- (33) I syfte att säkerställa kontinuiteten i det finansieringsstöd som föreskrivs i programmet till organens verksamhet, bör kommissionen under programmets inledande fas kunna bedöma att de kostnader som är direkt knutna till genomförandet av de aktiviteter som får stöd är stödberättigade, även om de uppkommit för stödmottagaren innan bidragsansökan lämnades in.
- (34) Det är nödvändigt att fastställa vilka resultatkriterier som ska ligga till grund för budgetfördelningen av budgetmedel mellan medlemsstaterna för de insatser som förvaltas av de nationella programkontoren.
- (35) Kandidatländerna för anslutning till unionen samt de Europeiska frihandelssammanslutningsländer (Efta) som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) bör kunna delta i unionens program i enlighet med ramavtal, beslut från associeringsrådet eller liknande avtal.
- (36) Schweiziska edsförbundet får delta i unionens program i enlighet med ett avtal som ska tecknas mellan unionen och det landet.
- (37) Fysiska personer från ett utomeuropeiskt land eller territorium och behöriga offentliga och/eller privata organ och institutioner i ett utomeuropeiskt land eller territorium får delta i unionens program i enlighet med rådets beslut 2001/822/EG ⁽²⁾. Avståndsproblemen för de yttersta randområdena och de utomeuropeiska länderna och territorierna bör beaktas i samband med genomförandet av programmet.
- (38) I ett gemensamt meddelande av den 25 maj 2011 från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik *Ny respons på ett grannskap i förändring* beskrevs bland annat målet att ytterligare underlätta grannskapsländernas möjligheter att delta i unionens insatser för rörlighet och kapacitetssupplegning inom högre utbildning och att det framtida utbildningsprogrammet skulle öppnas för grannskapsländerna.
- (39) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, att återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att fastställa påföljder vid behov. EU:s utrikestjänst har visserligen allt större finansieringsbehov men EU:s ekonomiska och budgetmässiga situation begränsar de resurser som finns tillgängliga för sådant stöd. Kommissionen bör därför sträva efter att använda tillgängliga resurser så effektivt och bärkraftigt som möjligt, framför allt genom att använda finansiella instrument med hävstångsverkan.
- (40) För att främja tillgången till programmet bör de bidrag som beviljas till stöd för enskilda personers rörlighet justeras i enlighet med levnads- och försörjningskostnaderna i värdmedlemsstaten. I enlighet med nationell rätt bör medlemsstaterna också uppmuntras att låta dessa bidrag vara befriade från skatter och sociala avgifter. Samma undantag bör gälla för offentliga eller privata organ som beviljar sådant ekonomiskt stöd till de berörda personerna.
- (41) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾, kan frivilligarbete betraktas som medfinansiering i form av naturabidrag.
- (42) I sitt meddelande av den 29 juni 2011 *En budget för Europa 2020* betonar kommissionen sitt åtagande att förenkla unionens finansiering. Tillkomsten av ett samlat program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott bör resultera i betydande förenklningar, rationaliseringar och synergier i samband med programmets förvaltning. Genomförandet av programmet bör ytterligare förenklas genom klumpsummor, enhetskostnader eller schablonfinansiering samt minskning av de formella och byråkratiska kraven för bidragsmottagare och medlemsstater.
- (43) Vid arbetet med att uppnå programmets mål och för att säkerställa den optimala användningen av de ekonomiska resurserna bör man ha som rättesnöre att genomförandet ska bli effektivare och pengarna användas bättre.
- (44) Det är viktigt att säkerställa att programmets ekonomiska förvaltning är sund och att det genomförs så effektivt och användarvänligt som möjligt, och samtidigt säkerställa en tydlig rättslig säkerhet och tillgänglighet för alla deltagare.
- (45) I syfte att säkerställa en snabb reaktion på föränderliga behov under programmets löptid bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på bestämmelserna om de extrainsatser som förvaltas av de nationella programkontoren.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(46) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.

(47) Programmet bör omfatta tre olika områden och den kommitté som inrättas enligt denna förordning bör behandla såväl övergripande som sektoriella frågor. Det är medlemsstaternas ansvar att se till att de skickar rätt företrädare att närvara vid möten i den kommittén i enlighet med de frågor som står på dagordningen till denna kommitté, och kommitténs ordförande bör se till att dagordningarna för mötena tydligt anger vilken eller vilka sektorer som berörs och vilka frågor för varje sektor som behandlas vid varje möte. När så är lämpligt, och i enlighet med kommitténs arbetsordning och på ad hoc-basis, bör det vara möjligt att bjuda in externa experter, inklusive arbetsmarknadens parter, att delta i kommittémöten som observatörer.

(48) Ett korrekt slutförande av programmet bör säkerställas, särskilt när det gäller sådana fleråriga arrangemang för förvaltning av programmet som fortsätter att löpa, exempelvis finansiering av tekniskt och administrativt stöd. Från och med den 1 januari 2014 bör det tekniska och administrativa stödet vid behov säkerställa förvaltningen av insatser enligt föregående program som ännu inte slutförts före utgången av 2013.

(49) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta programmet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av förordningens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

(50) Beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG bör därför upphävas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(51) I syfte att säkerställa kontinuiteten i det finansieringsstöd som föreskrivs i detta program, bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2014. Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Programmets räckvidd

1. Genom denna förordning inrättas "Erasmus+", ett program för unionens insatser inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott (nedan kallat *programmet*).

2. Programmet ska genomföras under perioden den 1 januari 2014 till 31 december 2020.

3. Programmet ska omfatta följande områden, samtidigt som medlemsstaternas strukturer och specifika behov inom de olika sektorerna beaktas:

a) Allmän och yrkesinriktad utbildning på alla nivåer med utgångspunkt från ett perspektiv om livslångt lärande, inklusive skolutbildning (Comenius), högre utbildning (Erasmus), internationell högre utbildning (Erasmus Mundus) yrkesutbildning (Leonardo da Vinci) och vuxenutbildning (Grundtvig).

b) Ungdom (Aktiv ungdom), särskilt inom ramen för icke-formellt och informellt lärande.

c) Idrott, särskilt idrott på gräsrotsnivå.

4. Programmet ska omfatta en internationell dimension som är avsedd att stödja unionens yttre åtgärder, bland annat dess utvecklingsmål, genom samarbete mellan unionen och partnerländer.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *livslångt lärande*: all allmän utbildning, yrkesinriktad utbildning, icke-formellt och informellt lärande under hela livet som leder till bättre kunskaper, färdigheter, kompetenser eller samhällsdeltagande ur ett personligt, medborgerligt, kulturellt, samhälleligt och/eller arbetsrelaterat perspektiv, inklusive tillhandahållandet av rådgivning och vägledning,

2. *icke-formellt lärande*: lärande som äger rum genom planerad verksamhet (vad gäller mål och tid för lärande), där det finns visst stöd till lärandet (till exempel kontakt mellan elev och lärare), men som inte ingår i de formella utbildningssystemen,
3. *informellt lärande*: lärande till följd av daglig verksamhet i samband med arbete, familj eller fritid och som inte är organiserat eller strukturerat vad gäller mål, tid eller lärandestöd. Det kan vara oavsiktligt ur inlärares perspektiv,
4. *den strukturerade dialogen*: dialogen med ungdomar och ungdomsorganisationer, som fungerar som ett forum för fort-löpande gemensamma reflexioner om prioriteringar, genomförande och uppföljning av det europeiska samarbetet på ungdomsområdet,
5. *gränsöverskridande*: om inte annat anges, all verksamhet som omfattar minst två programländer som avses i artikel 24.1,
6. *internationell*: all verksamhet som omfattar minst ett programland och minst ett tredjeland (nedan kallat *partnerland*),
7. *rörlighet i utbildningssyfte*: att flytta fysiskt till ett annat land än hemlandet för studier, yrkesutbildning eller icke-formellt eller informellt lärande. Det kan ske i form av praktik, lärlingsutbildning, ungdomsutbyte, volontärarbete, undervisning eller deltagande i yrkesutvecklingsverksamhet. Det kan omfatta förberedande verksamhet, såsom undervisning i värdlandets språk samt utsändande- och mottagandeverksamhet och uppföljningsverksamhet,
8. *samarbete för innovation och utbyte av god praxis*: gränsöverskridande och internationella samarbetsprojekt som omfattar organisationer inom allmän utbildning, yrkesutbildning och/eller ungdomsfrågor och kan inkludera andra organisationer,
9. *stöd till politiska reformer*: all slags verksamhet som syftar till att stödja och underlätta en modernisering av utbildningssystemen samt stöd till utvecklingen av en europeisk ungdomspolitik genom ett förfarande för politiskt samarbete mellan medlemsstater, främst den öppna samordningsmetoden och den strukturerade dialogen med unga,
10. *virtuell rörlighet*: en uppsättning verksamheter med stöd av informations- och kommunikationsteknik, inklusive e-lärande, som organiseras på institutionell nivå och som förverkligar eller underlättar transnationella och/eller internationella samarbetsprojekt i samband med undervisning och/eller inläring,
11. *personal*: personer som antingen yrkesmässigt eller på frivillig grund är involverade i allmän utbildning, yrkesutbildning eller icke-formellt lärande för ungdomar. Det kan omfatta professorer, lärare, utbildare, skolledare, ungdomsarbetare och personal som inte undervisar,
12. *ungdomsarbetare*: en person som yrkesmässigt eller på frivillig grund arbetar med icke-formellt lärande, och som stöder unga människor i deras sociopedagogiska och yrkesmässiga utveckling,
13. *unga*: personer mellan 13 och 30 år,
14. *högskolor*:
 - a) alla slags högre utbildningsanstalter som i överensstämmelse med nationell rätt eller praxis utfärdar erkända examina eller erbjuder annan erkänd eftergymnasial utbildning, oavsett vad dessa utbildningsanstalter kallas,
 - b) alla utbildningsanstalter som tillhandahåller yrkesinriktad utbildning på eftergymnasial nivå enligt nationell rätt eller praxis,
15. *gemensamma examina*: ett integrerat utbildningsprogram som erbjuds av minst två högskolor och som ger ett enda examensbevis, utfärdat och undertecknat av samtliga deltagande högskolor gemensamt och erkänt officiellt i de länder där de deltagande högskolorna är belägna,
16. *dubbla/multipla examina*: är utbildningsprogram som erbjuds av minst två (dubbla) eller flera (multipla) högskolor och där studenten efter genomförda studier erhåller ett separat examensbevis från var och en av de deltagande högskolorna,
17. *ungdomsverksamhet*: en verksamhet utanför skolan (såsom ungdomsutbyte, frivilligarbete eller ungdomsutbildning) som utförs av en ung människa, antingen individuellt eller i en grupp, särskilt genom ungdomsorganisationer, och som utmärks av en icke-formell utbildningsstrategi,
18. *partnerskap*: ett avtal mellan en grupp av läroanstalter och/eller organisationer i olika programländer om att genomföra gemensam europeisk verksamhet inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor eller idrott eller som inrättar ett formellt eller informellt nätverk på ett relevant område, såsom gemensamma inlärningsprojekt för elever och deras lärare i form av utbyten mellan skolklasser och längre rörlighetsperioder för enskilda, intensiva program inom den högre utbildningen och samarbete mellan regionala och lokala myndigheter för att främja ett interregionalt, inklusive gränsöverskridande, samarbete. Partnerskapet får även utvidgas till att omfatta läroanstalter och/eller organisationer från partnerländer i syfte att stärka dess kvalitet,

19. *nyckelkompetenser*: den grundläggande uppsättning kunskaper, färdigheter och attityder som alla individer behöver för att förverkliga och utveckla sig själva samt för aktivt medborgarskap, social integrering och sysselsättning, i enlighet med Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG ⁽¹⁾,
20. *den öppna samordningsmetoden*: en mellanstatlig metod som ger en ram för samarbete mellan medlemsstater, vars nationella politik därigenom kan riktas mot vissa gemensamma mål. Inom ramen för detta program tillämpas den öppna samordningsmetoden inom allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor,
21. *unionens verktyg för öppenhet och erkännande*: instrument som hjälper intressenter att förstå, uppskatta och i förekommande fall erkänna utbildningsresultat och kvalifikationer i hela unionen,
22. *grannskapsländer*: de länder och territorier som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken,
23. *parallell karriär*: en kombination av idrottsträning på hög nivå och allmän utbildning eller arbete,
24. *idrott på gräsrotsnivå*: idrott i organiserad form som utövas på lokal nivå av amatöriddrottare, samt idrott för alla.

Artikel 3

Europeiskt mervärde

1. Programmet ska enbart stödja de insatser och den verksamhet som har ett potentiellt europeiskt mervärde och bidrar till uppnåendet av det allmänna mål som anges i artikel 4.
2. det europeiska mervärdet hos programmets insatser och verksamheter ska framför allt säkerställas genom deras
- a) gränsöverskridande karaktär, framför allt med avseende på rörlighet och samarbete som syftar till att åstadkomma en varaktig systemeffekt,
- b) komplementaritet och synergier med andra program och strategier på nationell, unions- och internationell nivå,
- c) bidrag till en effektiv användning av unionens verktyg för öppenhet och erkännande.

Artikel 4

Programmets allmänna mål

Programmet ska bidra till uppnåendet av följande:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande (EUT L 394, 30.12.2006, s. 10).

- a) målen i Europa 2020-strategin, inklusive det överordnade målet för utbildning,
- b) målen i den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (nedan kallat *Utbildning 2020*), inklusive de relevanta riktmärkena,
- c) hållbar utveckling av den högre utbildningen i partnerländer,
- d) de övergripande målen för det förnyade ramverket för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018),
- e) målet att utveckla en europeisk dimension inom idrotten, särskilt på gräsrotsnivå, i enlighet med unionens arbetsplan för idrott samt
- f) främjande av europeiska värden i enlighet med artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen.

KAPITEL II

Allmän utbildning och yrkesutbildning

Artikel 5

Särskilda mål

1. I linje med det allmänna målet för programmet som avses i artikel 4, särskilt målen i *Utbildning 2020*, samt till stöd för hållbar utveckling i partnerländer i fråga om högre utbildning ska programmet ha följande särskilda mål inom området allmän utbildning och yrkesutbildning:
- a) Förbättra nyckelkompetenser och färdigheter, framför allt med avseende på deras relevans för arbetsmarknaden och deras bidrag till ett sammanhållet samhälle, särskilt genom bättre möjligheter till rörlighet i utbildningssyfte och genom ett förstärkt samarbete mellan utbildnings- och yrkesutbildningssektorn och arbetslivet.
- b) Främja kvalitetsförbättringar, innovation, excellens och internationalisering inom läroanstalter för allmän utbildning och yrkesutbildning, särskilt genom förstärkt gränsöverskridande samarbete mellan anordnare av utbildning och andra intressenter.
- c) Främja utvecklingen av och höja medvetenheten om ett europeiskt område för livslångt lärande, utformat för att komplettera politiska reformer på nationell nivå och stödja modernisering av utbildningssystemen, särskilt genom ett ökat politiskt samarbete, bättre utnyttjande av unionens verktyg för öppenhet och erkännande och genom spridning av god praxis.

d) Stärka den internationella dimensionen av allmän utbildning och yrkesutbildning, särskilt genom samarbete mellan unionens och partnerländers läroanstalter inom yrkesutbildning och högre utbildning genom att göra europeiska högskolor mer attraktiva och stödja unionens yttre åtgärder, inbegripet biståndsmålen, genom att främja rörlighet och samarbete mellan högskolorna i unionen och partnerländer och genom riktad kapacitetsuppbyggnad i partnerländer.

e) Förbättra språkundervisningen och språkinläringen samt främja en bred språklig mångfald och interkulturell medvetenhet i unionen.

f) Främja excellens inom undervisning och forskning som avser europeisk integration genom Jean Monnet-aktiviteter i hela världen, enligt vad som anges i artikel 10.

2. I syfte att utvärdera programmet ska mätbara och relevanta indikatorer för de särskilda målen som avses i punkt 1 fastställas i bilaga 1.

Artikel 6

Programområden

1. Programmets mål ska uppnås genom följande typer av insatser inom allmän och yrkesinriktad utbildning:

- a) Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte.
- b) Samarbete för innovation och utbyte av god praxis.
- c) Stöd till politiska reformer.

2. De särskilda Jean Monnet-aktiviteterna beskrivs i artikel 10.

Artikel 7

Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte

1. Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte ska stödja följande verksamhet i de programländer som avses i artikel 24.1:

- a) Studenters rörlighet inom alla nivåer av högre utbildning och studenter, lärlingars och elevers rörlighet inom yrkesutbildningen. Denna rörlighet kan ske i form av studier vid en partnerinstitution eller praktik, eller genom arbetslivserfarenhet utomlands som lärling, assistent eller praktikant. Rörlighet för studier på masternivå får stödjas genom en europeisk studielånsgaranti för studenter som avses i artikel 20.
- b) Rörligheten för personal inom programländerna som avses i artikel 24.1. Denna rörlighet kan anta formen av undervisning eller en assistenttjänst, eller deltagande i fortbildningsverksamhet utomlands.

2. Insatsen ska också stödja internationell rörlighet för studenter och personal till och från partnerländer i samband med högre utbildning, inklusive rörlighet som organiserats på grundval av gemensamma, dubbla eller multipla examina av hög kvalitet eller gemensam ansökningsomgång.

Artikel 8

Samarbete för innovation och utbyte av god praxis

1. Samarbete för innovation och utbyte av god praxis ska stödja

a) strategiska partnerskap mellan organisationer och/eller institutioner som är verksamma inom allmän utbildning och yrkesutbildning eller inom andra relevanta sektorer, i syfte att utarbeta och genomföra gemensamma initiativ och främja *peer learning* och utbyte av erfarenheter,

b) partnerskap mellan arbetslivet och institutioner för allmän utbildning och yrkesutbildning i form av

— kunskapsallianser, särskilt mellan högskolor och arbetsliv, som syftar till att främja kreativitet, innovation, arbetslivsbaserat lärande och entreprenörskap genom att erbjuda relevanta inlärningsmöjligheter, inklusive utarbetande av nya kursplaner och pedagogiska metoder,

— sektoriella kunskapsallianser mellan tillhandahållare av allmän och yrkesinriktad utbildning och arbetslivet, som syftar till att främja anställbarhet, bidrar till att skapa nya sektorspecifika eller sektorsövergripande kursplaner, utvecklar innovativa metoder för yrkesundervisning och yrkesutbildning och som tillämpar unionens verktyg för öppenhet och erkännande i praktiken.

c) IT-baserade stödplattformar, som omfattar alla utbildningssektorer, särskilt eTwinning, och möjliggör *peer learning*, virtuell rörlighet och utbyte av god praxis och som är öppna för deltagare från grannskapsländerna.

2. Insatsen ska också stödja utveckling, kapacitetsuppbyggnad, regional integration, kunskapsutbyte och moderniseringsprocesser genom internationella partnerskap mellan högskolor i unionen och partnerländer, särskilt för *peer learning* och gemensamma utbildningsprojekt samt genom främjande av regionalt samarbete och nationella informationskontor, framför allt med grannskapsländerna.

Artikel 9

Stöd till politiska reformer

1. Stöd till politiska reformer ska omfatta den verksamhet som initieras på unionsnivå, nämligen

- a) genomförandet av unionens politiska agenda för allmän utbildning och yrkesutbildning inom ramen för den öppna samordningsmetoden samt Bologna- och Köpenhamnsprocesserna,
 - b) genomförande av unionens verktyg för öppenhet och erkännande i programländerna, framför allt den enhetliga unionsramen för tydlighet i kvalifikationer och meriter (nedan kallad *Europass*), den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF), det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter (ECTS), det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet), den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EQAVET), det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning (EQAR) och den europeiska sammanlutningen för kvalitetssäkring i den högre utbildningen (EN-QA) samt tillhandahålla stöd till unionsgemensamma nätverk och europeiska icke-statliga organisationer som verkar inom allmän utbildning och yrkesutbildning,
 - c) politisk dialog med relevanta europeiska intressenter inom allmän utbildning och yrkesutbildning,
 - d) NARIC, Eurydice-nätverket och Euroguidance-nätverket samt de nationella Europass-centren.
2. Insatsen ska också stödja politisk dialog med partnerländer och internationella organisationer.

Artikel 10

Jean Monnet-aktiviteter

Syftet med Jean Monnet-aktiviteterna ska vara att

- a) främja undervisning och forskning om den europeiska integrationen i hela världen bland forskare, studenter och medborgare, särskilt genom att inrätta Jean Monnet-professorer och andra akademiska insatser samt genom att erbjuda bistånd till andra kunskapsbyggande aktiviteter vid högskolor,
- b) stödja verksamheter inom akademiska institutioner eller föreningar som är aktiva inom europeiska integrationsstudier och som stöder en Jean Monnet-märkning för kvalitet,
- c) stödja följande institutioner med europeisk målsättning:
 - i) Europeiska universitetsinstitutet, Florens.
 - ii) Europeiska högskolan (Brygge och Natolin).
 - iii) Europeiska institutet för offentlig administration (EIPA), Maastricht.

iv) Europeiska rättsakademien, Trier.

v) Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd, Odense.

vi) Internationella centrumet för Europautbildning (Cife), Nice.

d) främja politisk debatt och utbyte mellan den akademiska världen och beslutsfattare om unionens politiska prioriteringar.

KAPITEL III

Ungdomsfrågor

Artikel 11

Särskilda mål

1. I linje med det allmänna målet för programmet som avses i artikel 4, särskilt målen för det förnyade ramverket för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018), ska programmet ha följande särskilda mål:

- a) Att förbättra unga människors nyckelkompetenser och färdigheter, även för unga människor med färre möjligheter, och unga människors deltagande i Europas demokratiska liv och på arbetsmarknaden, deras aktiva medborgarskap, interkulturella dialog, sociala integrering och solidaritet, särskilt genom bättre möjligheter till rörlighet i utbildningssyfte för unga människor, de som är aktiva inom ungdomsarbete eller i ungdomsorganisationer samt ungdomsledare, och genom närmare kopplingar mellan ungdomsområdet och arbetslivet.
- b) Att främja kvalitetsförbättringar i samband med ungdomsarbete, särskilt genom ett förstärkt samarbete mellan organisationer på ungdomsområdet och/eller andra intressenter.
- c) Att komplettera politiska reformer på lokal, regional och nationell nivå och stödja utvecklingen av en kunskaps- och evidensbaserad ungdomspolitik och erkännandet av icke-formellt och informellt lärande, särskilt genom förstärkt politiskt samarbete, bättre utnyttjande av unionens verktyg för öppenhet och erkännande samt genom spridning av god praxis.
- d) Att stärka den internationella dimensionen för ungdomsverksamhet och ungdomsarbetarnas och ungdomsorganisationernas roll som stödstrukturer för unga, som ett komplement till unionens yttre åtgärder, särskilt genom att främja rörlighet och samarbete mellan intressenter i unionen och partnerländer samt internationella organisationer på ungdomsområdet och genom riktad kapacitetsuppbyggnad i partnerländer.

2. I syfte att utvärdera programmet ska mätbara och relevanta indikatorer för de särskilda målen som avses i punkt 1 fastställas i bilaga 1.

Artikel 12

Programinsatser

Programmets mål ska uppnås genom följande typer av insatser:

- a) Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte.
- b) Samarbete för innovation och utbyte av god praxis.
- c) Stöd till politiska reformer.

Artikel 13

Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte

1. Insatsen för enskilda personers rörlighet ska stödja:
 - a) Ungas rörlighet inom ramen för verksamhet som avser icke-formellt och informellt lärande mellan programländerna. Denna rörlighet kan ta formen av ungdomsutbyte och volontärarbete inom ramen för Europeiska volontärtjänsten, och av innovativ verksamhet som bygger på befintliga bestämmelser om rörlighet.
 - b) Rörlighet för de personer som är aktiva inom ungdomsarbete eller i ungdomsorganisationer samt ungdomsledare; sådan rörlighet kan ta formen av utbildningsverksamhet och nätverksbyggande.
2. Insatsen ska också stödja rörlighet till och från partnerländer, särskilt grannskapsländer, för ungdomar, personer som är aktiva inom ungdomsarbete eller i ungdomsorganisationer samt ungdomsledare.

Artikel 14

Samarbete för innovation och utbyte av god praxis

1. Samarbete för innovation och utbyte av god praxis ska stödja
 - a) Strategiska partnerskap som syftar till att utveckla och genomföra gemensamma initiativ, inklusive ungdomsinitiativ och medborgarskapsprojekt som främjar aktivt medborgarskap, social innovation, deltagande i det demokratiska livet och entreprenörskap, genom *peer learning* och utbyte av erfarenheter.

- b) IT-baserade stödplattformar som möjliggör *peer learning*, kunskapsbaserat ungdomsarbete, virtuell rörlighet och utbyte av god praxis.

2. Insatsen ska också stödja utveckling, kapacitetsuppbyggnad och kunskapsutbyte genom partnerskap mellan organisationer i programländer och partnerländer, särskilt genom *peer learning*.

Artikel 15

Stöd till politiska reformer

1. Stödet till politiska reformer ska omfatta verksamhet som avser
 - a) genomförande av unionens politiska dagordning på ungdomsområdet genom den öppna samordningsmetoden,
 - b) tillämpning av unionens verktyg för öppenhet och erkännande i programländerna, särskilt ungdomspasset, och stöd till unionsgemensamma nätverk och europeiska icke-statliga ungdomsorganisationer,
 - c) politisk dialog med relevanta europeiska intressenter och strukturerad dialog med ungdomar,
 - d) Europeiska ungdomsforumet, resurscentrum för utveckling av ungdomsarbete och Eurodesk-nätverket.
2. Insatsen ska också stödja politisk dialog med partnerländer och internationella organisationer.

KAPITEL IV

Idrott

Artikel 16

Särskilda mål

1. I linje med de allmänna målen för programmet som avses i artikel 4 och unionens arbetsplan för idrott ska programmet huvudsakligen inriktas på idrott på gräsrotsnivå och ha följande särskilda mål:
 - a) Motverka gränsöverskridande hot mot idrottens integritet, såsom dopning, uppgjorda matcher och våld samt alla former av intolerans och diskriminering.
 - b) Främja och stödja goda styrelseformer inom idrotten och parallella karriärer för idrottsutövare.
 - c) Främja frivilliginsatser inom idrotten samt social integrering, lika möjligheter och medvetenhet om betydelsen av hälsofrämjande fysisk aktivitet genom ökad idrottsutövning och lika tillgång till idrott för alla.

2. I syfte att utvärdera programmet ska mätbara och relevanta indikatorer för de särskilda mål som avses i punkt 1 fastställas i bilaga 1.

Artikel 17

Verksamhet

1. Samarbetsmålen ska uppnås genom följande gränsöverskridande verksamhet, som särskilt bör inriktas på idrott på gräsrotsnivå:

- a) Stöd till samarbetspartnerskap.
- b) Stöd till ideella europeiska idrottsevenemang, som rör flera olika programländer och som bidrar till de mål som anges i artikel 16.1 c.
- c) Stöd för att stärka det evidensbaserade beslutsunderlaget.
- d) Dialog med relevanta europeiska intressenter.

2. Den verksamhet som avses i punkt 1 får anskaffa kompletterande finansiering från tredje parter, såsom privata företag.

KAPITEL V

Finansiella bestämmelser

Artikel 18

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet från och med den 1 januari 2014 fastställs till 14 774 524 000 EUR i löpande priser.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

2. Det belopp som avses i punkt 1 ska anslås till följande programinsatser, med en flexibilitetsmarginal på högst 5 procent av vart och ett av de anslagna beloppen:

- a) 77,5 procent till allmän utbildning och yrkesutbildning, varifrån följande minimianslag ska tilldelas:
 - i) 43 procent till högre utbildning, vilket utgör 33,3 procent av den totala budgeten,
 - ii) 22 procent till yrkesutbildning, vilket utgör 17 procent av den totala budgeten,
 - iii) 15 procent till skolutbildning, vilket utgör 11,6 procent av den totala budgeten,

iv) 5 procent till vuxenutbildning, vilket utgör 3,9 procent av den totala budgeten,

b) 10 procent till ungdomar,

c) 3,5 procent till studielånegarantin,

d) 1,9 procent till Jean Monnet,

e) 1,8 procent till idrott, varav högst 10 procent till den verksamhet som avses i artikel 17.1 b,

f) 3,4 procent som driftsanslag för de nationella programkontoren samt

g) 1,9 procent för att täcka administrativa utgifter.

3. Med avseende på de anslag som avses i punkt 2 a och b ska minst 63 procent avsättas för enskildas rörlighet i utbildningssyfte, minst 28 procent till samarbete för innovation och utbyte av god praxis och 4,2 procent till stöd till politiska reformer.

4. Förutom finansieringsramen som anges i punkt 1 och för att främja den internationella dimensionen av den högre utbildningen ska ytterligare medel som anges i de olika externa instrumenten (instrumentet för utvecklingssamarbete, europeiska grannskapsinstrumentet, föranslutningsinstrumentet och partnerskapsinstrumentet) anslås till insatser avseende rörlighet i utbildningssyfte till eller från partnerländer och till samarbete och politisk dialog med myndigheter/institutioner/organisationer från dessa länder. Bestämmelserna i denna förordning ska gälla för användningen av dessa medel, samtidigt som överensstämmelse säkerställs med respektive förordningar som styr dessa externa instrument och i fallet med instrumentet för utvecklingssamarbetet också uppfylla kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd som fastställts av kommittén för utvecklingsbistånd inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.

Medel ska göras tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag som omfattar de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Tilldelningen av denna finansiering ska fastställas i den fleråriga vägledande programplaneringen i de externa instrument som avses i första stycket, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Samarbetet med icke medverkande länder får i förekommande fall baseras på ytterligare anslag från de länder som ska tillhandahållas enligt förfaranden som man enas om tillsammans med dem.

Rörlighetsinsatsen för studenter och personal mellan programländer och partnerländer som finansieras genom anslag från instrumentet för utvecklingssamarbete ska inriktas på områden som är relevanta för en hållbar utveckling för alla människor i utvecklingsländerna.

5. Budgeten för programmet får också täcka utgifter för den förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av programmet och för uppnåendet av dess mål, särskilt undersökningar, sammanträden med experter samt information och kommunikation, inbegripet spridning av information om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till de allmänna målen i denna förordning, utgifter för IT rörande utbyte och behandling av information samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen uppbär för förvaltningen av programmet.

6. Budgeten får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången mellan programmet och de åtgärder som antagits enligt beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG. Vid behov kan anslagen tas upp i budgeten efter 2020 för att täcka liknande utgifter och tillåta förvaltning av insatser och verksamhet som ännu inte slutförts den 31 december 2020.

7. De medel för enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte som avses i artiklarna 6.1 a och 12 a och som ska förvaltas av ett eller flera nationella kontor (nedan kallat *nationellt programkontor*) ska tilldelas på grundval av befolkningens storlek och levnadskostnaderna i medlemsstaten, avståndet mellan medlemsstaternas huvudstäder samt prestationer. Prestationsparametern svarar för 25 % av de totala medlen enligt de kriterier som avses i punkterna 8 och 9. Vad gäller strategiska partnerskap som avses i artiklarna 8.1 a och 14.1 a och som ska väljas ut och förvaltas av ett nationellt programkontor ska medlen tilldelas på grundval av kriterier som ska fastställas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3. Dessa formuler ska så långt det är möjligt vara neutrala i fråga om medlemsstaternas olika utbildningssystem, ska undvika omfattande minskningar av den årliga budget som medlemsstaterna tilldelas från ett år till nästa och ska minimera alltför stora obalanser vad gäller nivån på tilldelade anslag.

8. Fördelning av medel grundat på prestationer ska tillämpas för att främja ett effektivt resursutnyttjande. Kriterierna som används för att mäta prestationer ska grundas på de senaste tillgängliga uppgifterna och ska särskilt inriktas på

a) den årliga resultatnivån, och

b) den årliga betalningsnivån.

9. Tilldelningen av medel för år 2014 ska bygga på senaste tillgängliga uppgifter om genomförda insatser och budgetutnyttjande inom ramen för programmen Livslångt lärande, Aktiv ungdom och Erasmus Mundus till och med den 31 december 2013.

10. Programmet kan tillhandahålla stöd genom särskilda innovativa finansieringsmodeller, framför allt de som anges i artikel 20.

Artikel 19

Särskilda finansieringsmodeller

1. Kommissionen ska genomföra unionens finansiella stöd i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. Kommissionen kan gå ut med gemensamma inbjudningar att lämna projektförslag med partnerländer eller deras organisationer och programkontor för att finansiera projekt på grundval av motpartsfonder. Projekt kan bedömas och väljas ut genom ett gemensamt bedömnings- och urvalsförfarande som de berörda finansierande organen ska enas om i enlighet med de principer som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. Offentliga organ, liksom skolor, högskolor och organisationer inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott som har erhållit över 50 procent av sina årliga intäkter från offentliga källor under de senaste två åren ska anses besitta den nödvändiga finansiella, yrkesmässiga och administrativa kapaciteten för att utföra verksamhet inom programmet. De ska inte behöva bestyrka den kapaciteten ytterligare.

4. I vederbörligen motiverade fall och genom undantag från artikel 130.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 får kommissionen betrakta de kostnader som uppkommit under de första sex månaderna av 2014, och som är direkt knutna till genomförandet av verksamheter som stöds, som kostnader som är berättigade till finansiering från och med den 1 januari 2014 även om de uppkom för stödmottagaren innan bidragsansökan lämnades in.

5. Det belopp som avses i artikel 137.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska inte gälla för finansiellt stöd för rörlighet i utbildningssyfte som beviljats enskilda personer.

Artikel 20

Studielånegarantin

1. Studielånegarantin ska ge finansförmedlare partiella garantier avseende lån, beviljade på så fördelaktiga villkor som möjligt, till studenter som studerar på avancerad nivå, såsom masternivå, vid en erkänd högskola i ett programland, som avses i artikel 24.1, som varken är det land där de är bosatta eller det land där de erhöi de kvalifikationer som gav dem behörighet till masterprogrammet.

2. De garantier som ges genom studielånegarantin ska täcka nya stödberättigade studielån på högst 12 000 EUR för ett masterprogram på ett år och högst 18 000 EUR för ett masterprogram på två år, eller motsvarande belopp i den lokala valutan.

3. Ansvar för förvaltningen av studielånegarantin på unionsnivå ska ges till Europeiska investeringsfonden (EIF) i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 på grundval av ett delegeringsavtal med kommissionen, vilket ska innehålla detaljerade bestämmelser och krav för genomförandet av studielånegarantin samt parternas respektive skyldigheter. Utgående från detta ska EIF ingå avtal med finansförmedlare såsom banker, nationella eller regionala studielåneinstitut eller andra erkända finansinstitut, och ska sträva efter att se till att en finansförmedlare från varje programland väljs ut, för att säkerställa att studenter från alla programländer har tillgång till studielånegarantin på ett konsekvent och icke-diskriminerande sätt.

4. Teknisk information om hur studielånegarantin fungerar återfinns i bilaga II.

KAPITEL VI

Resultat och spridning

Artikel 21

Övervakning och utvärdering av resultat

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna regelbundet övervaka och rapportera om programmets utveckling och resultat jämfört med målen, särskilt beträffande

- a) det europeiska mervärde som avses i artikel 3,
- b) fördelningen av medel till sektorerna allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom för att säkerställa en fördelning av finansieringen som garanterar en varaktig systemeffekt när programmet genomförs,
- c) användningen av medel från externa instrument som avses i artikel 18.4 och deras bidrag till respektive mål och principerna i de instrumenten.

2. Utöver att utöva den löpande övervakningen ska kommissionen överlämna en halvtidsrapport med utvärdering senast den 31 december 2017 för att bedöma effektiviteten av de vidtagna åtgärderna för programmets måluppfyllelse, samt att utvärdera programmets effektivitet och dess europeiska mervärde, vilken vid behov ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning. Halvtidsutvärderingsrapporten ska ta upp utrymmet för förenklingar av programmet, programmets interna och externa enhetlighet, den fortsatta relevansen för samtliga mål samt insatsernas bidrag till att genomföra Europa 2020-strategin. Den ska också beakta utvärderingsresultaten av de långsiktiga effekterna av de föregående programmen (Livslångt lärande, Aktiv ungdom, Erasmus Mundus och andra internationella program inom högre utbildning).

3. Kommissionen ska lägga fram den halvtidsrapport med utvärdering som avses i punkt 2 för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

4. Utan att det påverkar de krav som anges i kapitel VIII och de skyldigheter för de nationella programkontoren som avses i artikel 28 ska medlemsstaterna senast den 30 juni 2017 överlämna en rapport till kommissionen om programmets genomförande och resultat på respektive territorium.

5. Kommissionen ska lägga fram en slutlig utvärdering av programmet för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén senast den 30 juni 2022.

Artikel 22

Kommunikation och spridning

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa spridning av information, PR och uppföljning av alla insatser och all verksamhet som erhåller stöd från programmet, samt spridning av resultaten från de tidigare programmen Livslångt lärande, Aktiv ungdom och Erasmus Mundus.

2. Bidragsmottagarna i de projekt som stöds genom insatser och verksamheter, i enlighet med artiklarna 6, 10, 12, 17, och 20, bör se till att erhålla resultat och konsekvenser kommuniceras och sprids korrekt. Detta kan omfatta informationsutbyte mellan kolleger med avseende på rörlighetsmöjligheter.

3. De nationella programkontor som avses i artikel 28 ska utveckla en konsekvent politik med avseende på effektiv spridning och utnyttjande av resultaten från den verksamhet som stöds ur insatserna som de förvaltar inom ramen för programmet, ska bistå kommissionen med den allmänna uppgiften att sprida information om programmet, inklusive information avseende insatser och verksamhet som förvaltas på nationell nivå och unionsnivå, och dess resultat och ska informera relevanta målgrupper om insatserna som vidtagits i deras land.

4. De offentliga och privata organen inom de sektorer som omfattas av programmet ska använda varumärkesnamnet "Erasmus+" vid kommunikation och spridning av information i samband med programmet. För programmets olika sektorer ska följande varumärkesnamn användas:

- "Comenius" ska knytas till skolutbildning.
- "Erasmus" ska knytas till alla typer av högre utbildning i programländerna.
- "Erasmus Mundus" ska knytas till alla typer av högre utbildningsverksamheter mellan programländerna och partnerländer.
- "Leonardo da Vinci" ska knytas till yrkesutbildning.
- "Grundtvig" ska knytas till vuxenutbildning.

— "Aktiv ungdom" ska knytas till icke-formellt och informellt lärande på ungdomsområdet.

— "Idrott" ska knytas till aktiviteter på idrottsområdet.

5. Kommunikationsverksamheten ska också bidra till att sprida informationen om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till de allmänna målen i denna förordning.

KAPITEL VII

Tillträde till programmet

Artikel 23

Tillträde

1. Programmet ska vara öppet för ansökningar om finansiering för alla organ, offentliga eller privata, som är verksamma inom områdena allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom samt idrott på gräsrotsnivå. När det gäller den verksamhet som avses i artiklarna 13.1 a och 14.1 a ska programmet även stödja deltagandet av grupper av unga människor som är verksamma inom ungdomsarbete men inte nödvändigtvis inom ramen för en ungdomsorganisation.

2. När programmet genomförs, bland annat med avseende på valet av deltagare och utdelningen av stipendier, ska kommissionen och medlemsstaterna ägna särskild uppmärksamhet åt att främja den sociala integreringen och deltagandet av personer med särskilda behov eller färre möjligheter.

Artikel 24

Deltagande länder

1. Programmet ska vara öppet för medverkan av följande länder (nedan kallade *programländerna*):

- a) Medlemsstaterna.
- b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer som omfattas av en föranslutningsstrategi i enlighet med de allmänna principerna och villkoren för deras deltagande i unionens program i deras respektive ramavtal, beslut från associeringsrådet eller liknande överenskommelser.
- c) De Eftaländer som tillhör EES-avtalet i enlighet med bestämmelserna i det avtalet.
- d) Schweiziska edsförbundet, på grundval av ett bilateralt avtal som ska ingås med det landet.
- e) De länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och som har ingått avtal med unionen enligt vilka de kan delta i unionens program, med förbehåll för att ett bilateralt avtal ingås med unionen om villkoren för deras deltagande i detta program.

2. Programländerna ska omfattas av alla skyldigheter och fullgöra alla uppgifter som fastställs i denna förordning i förhållande till medlemsstaterna.

3. Programmet ska stödja samarbete med partnerländer, särskilt grannskapsländerna, i de insatser och den verksamhet som avses i artiklarna 6, 10 och 12.

KAPITEL VIII

Förvaltnings- och revisionssystem

Artikel 25

Komplementaritet

Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa den övergripande överensstämmelsen och komplementariteten av programmet med

- a) relevant politik och relevanta program, framför allt sådana som rör kultur och media, sysselsättning, forskning och innovation, näringsliv och företagande, sammanhållnings- och utvecklingspolitik samt utvidgningspolitik och utvidgningsrelaterade initiativ, instrument och strategier inom regionalpolitik och yttre förbindelser.
- b) unionens övriga relevanta finansieringskällor för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott, framför allt Europeiska socialfonden och andra finansieringsinstrument som avser sysselsättning och social integrering, Europeiska regionala utvecklingsfonden, och *Horisont 2020* - ramprogrammet för forskning och innovation, samt finansieringsinstrument som avser rättvisa och medborgarskap, hälsa, programmen för yttre samarbete och föranslutningsstöd.

Artikel 26

Genomförandeorgan

Programmet ska genomföras på ett konsekvent sätt av följande organ:

- a) Kommissionen på unionsnivå.
- b) De nationella programkontoren på nationell nivå i programländerna.

Artikel 27

Nationell myndighet

1. Begreppet *nationell myndighet* avser en eller flera nationella myndigheter i enlighet med nationell rätt och praxis.

2. Senast den 22 januari 2014 ska medlemsstaterna i en formell underrättelse som vidarebefordras av deras ständiga representation meddela kommissionen namnen på den person eller de personer som är juridiskt behöriga att agera för deras räkning som nationell myndighet för de syften som anges i denna förordning. Om den nationella myndigheten ersätts under programperioden ska medlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen i enlighet med samma förfarande.

3. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att avlägsna juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera korrekt, inbegripet, om möjligt, även åtgärder för att lösa administrativa frågor som försvårar erhållandet av viseringar.

4. Senast den 22 mars 2014, ska den nationella myndigheten utse ett eller flera nationella programkontor. Om det finns fler än ett nationellt programkontor ska medlemsstaterna inrätta en lämplig mekanism för samordnad förvaltning av programmets genomförande på nationell nivå, särskilt i syfte att säkerställa ett konsekvent och kostnadseffektivt genomförande av programmet och en fungerande kontakt med kommissionen i detta hänseende samt underlätta eventuell överföring av medel mellan kontor och på det sättet möjliggöra flexibilitet och bättre utnyttjande av de medel som tilldelas medlemsstaterna. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29.3 ska varje medlemsstat besluta hur den ska organisera förhållandet mellan sin nationella myndighet och det nationella programkontoret, inbegripet sådana uppgifter som att fastställa det nationella programkontorets årliga arbetsprogram.

Den nationella myndigheten ska tillhandahålla kommissionen en förhandsbedömning av kravuppfyllelse som visar att det nationella programkontoret uppfyller artiklarna 58.1 c v och vi, samt 60.1, 60.2 och 60.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och artikel 38 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012⁽¹⁾, samt unionens krav för interna kontrollstandarder för nationella programkontor och reglerna för förvaltning av programmets medel till bidragsstöd.

5. Den nationella myndigheten ska utse ett oberoende revisionsorgan, enligt vad som avses i artikel 30.

6. Den nationella myndigheten ska grunda sin förhandsbedömning av kravuppfyllelse på sina egna kontroller och revisioner och/eller kontroller och revisioner som utförts av det oberoende revisionsorgan som avses i artikel 30.

7. När det nationella programkontor som utses för programmet är detsamma som det nationella programkontor som hade ansvar för att förvalta de tidigare programmen Livslångt lärande eller Aktiv ungdom, kan kontroller och revisioner i samband med förhandsbedömningen av kravuppfyllelse begränsas till de krav som är nya och specifika för programmet.

8. Den nationella myndigheten ska övervaka och kontrollera programmets förvaltning på nationell nivå. Den ska underrätta kommissionen och rådgöra med den i god tid innan den fattar beslut som kan ha en betydande inverkan på programmets förvaltning, särskilt vad gäller dess nationella programkontor.

9. Den nationella myndigheten ska tillhandahålla adekvat medfinansiering för drift av de nationella programkontoren så att programmet förvaltas så att tillämpliga unionsbestämmelser följs.

10. Om kommissionen på grundval av sin utvärdering av förhandsbedömningen av kravuppfyllelse inte godtar det nationella programkontor som utsetts ska den nationella myndigheten se till att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas så att det nationella programkontoret uppfyller de minimikrav som anges av kommissionen eller utse ett annat organ till nationellt programkontor.

11. På grundval av den årliga förvaltningsförklaringen från det nationella programkontoret, det oberoende revisionsuttalandet och kommissionens analys av det nationella programkontorets efterlevnad och prestationer ska den nationella myndigheten senast den 31 oktober varje år informera kommissionen om sin övervaknings- och kontrollverksamhet med avseende på programmet.

12. Den nationella myndigheten ska ta ansvar för en korrekt förvaltning av de unionsmedel som kommissionen överför till det nationella programkontoret för det bidragsstöd som ska beviljas enligt programmet.

13. Vid fall av oriktigheter, försummelse eller bedrägeri som kan tillskrivas ett nationellt programkontor eller vid allvarliga brister eller undermåliga prestationer från det nationella programkontoret och i de fall där detta leder till att kommissionen ställer krav gentemot det nationella programkontoret ska den nationella myndigheten vara ansvarig gentemot kommissionen att ersätta de medel som inte återbetalats.

14. Vid de omständigheter som anges i punkt 13 kan den nationella myndigheten återkalla det nationella programkontorets mandat, antingen på eget initiativ eller på begäran av kommissionen. Om den nationella myndigheten vill återkalla det nationella programkontorets mandat av andra motiverade skäl ska den meddela kommissionen detta minst sex månader innan det nationella programkontorets mandat upphör att gälla. I sådana fall ska den nationella myndigheten och kommissionen formellt komma överens om särskilda och tidsbestämda övergångsåtgärder.

15. Vid ett eventuellt återkallande ska den nationella myndigheten genomföra de nödvändiga kontrollerna av unionsmedel som förvaltats av det återkallade nationella programkontoret och se till att dessa medel samt alla de dokument och förvaltningsverktyg som behövs för programmet överförs utan störningar till det nya nationella programkontoret. Den nationella myndigheten ska förse det återkallade nationella programkontoret med de nödvändiga finansiella resurserna för att det ska fortsätta utföra sina avtalsenliga skyldigheter gentemot programmets bidragsmottagare och kommissionen tills dessa skyldigheter har överförts till ett nytt nationellt programkontor.

16. På begäran av kommissionen ska den nationella myndigheten utse de institutioner eller organisationer, eller de kategorier av institutioner eller organisationer, som ska anses berättigade att delta i särskilda programinsatser på deras respektive territorier.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

Artikel 28

Det nationella programkontoret

1. Begreppet *nationellt programkontor* avser ett eller flera nationella programkontor i enlighet med nationell rätt och praxis.
2. Det nationella programkontoret ska
 - a) vara en juridisk person eller ingå i en enhet som är en juridisk person och lyda under lagarna i den berörda medlemsstaten; ett ministerium får inte utses till nationellt programkontor,
 - b) förfoga över tillräcklig ledningskapacitet, personal och infrastruktur för att kunna uppfylla sina åligganden tillfredsställande samt säkerställa en effektiv förvaltning av programmet och en sund ekonomisk förvaltning av unionens medel,
 - c) förfoga över de operativa och rättsliga resurserna för att tillämpa de administrativa, avtalsenliga och finansiella förvaltningsregler som fastställts på unionsnivå,
 - d) erbjuda tillräckliga finansiella garantier, helst utfärdade av en offentlig myndighet, motsvarande nivån på de unionsmedel som kontoret ska förvalta,
 - e) utses för hela programperioden.
3. Det nationella programkontoret ska vara ansvarigt för att leda alla faser av projektets livscykel i följande programinsatser i enlighet med artikel 58.1 c v och vi i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och med artikel 44 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012:
 - a) Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte, med undantag av rörlighet som organiseras på grundval av gemensamma eller dubbla/multipla examina, storskaliga volontärprojekt och studielånegarantin.
 - b) Strategiska partnerskap inom insatsen Samarbete för innovation och utbyte av god praxis.
 - c) Förvaltningen av småskalig verksamhet till stöd för den strukturerade dialogen på ungdomsområdet inom insatsen Stöd till politiska reformer.
4. Med avvikelse från punkt 3 får de urvals- och tilldelningsbeslut för strategiska partnerskap som avses i punkt 3 b förvaltas på unionsnivå, om ett beslut med denna innebörd tas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3, och endast i specifika fall där det finns goda skäl för en sådan centralisering.

5. Det nationella programkontoret ska bevilja bidragsstöd till bidragsmottagare antingen genom ett bidragsavtal eller ett bidragsbeslut i enlighet med det som kommissionen bestämmer för den aktuella programinsatsen.

6. Det nationella programkontoret ska varje år rapportera till kommissionen och dess nationella myndighet i enlighet med artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för att genomföra de synpunkter som framförs av kommissionen efter dess analys av den årliga förvaltningsförklaringen och revisionsuttalandet efter den oberoende revisionen.

7. Det nationella programkontoret får inte utan ett skriftligt förhandsgodkännande från den nationella myndigheten och kommissionen delegera några av uppgifterna i programmet eller det budgetgenomförande som ålagts det till tredje part. Det nationella programkontoret ska ensamt ha hela ansvaret för uppgifter som delegeras till en tredje part.

8. När ett nationellt programkontors mandat återkallas ska det nationella programkontoret fortsätta ha det juridiska ansvaret för att uppfylla sina avtalsenliga skyldigheter gentemot programmets bidragsmottagare och kommissionen tills dessa skyldigheter har överförts till ett nytt nationellt programkontor.

9. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för att förvalta och avsluta finansiella avtal avseende de tidigare programmen Livslångt lärande och Aktiv ungdom som fortfarande löper när programmet startar.

Artikel 29

Europeiska kommissionen

1. Inom två månader efter det att kommissionen har mottagit den förhandsbedömning av kravuppfyllelse som avses i artikel 27.4 ska kommissionen godta, med förbehåll godta eller avvisa förslaget till nationellt programkontor. Kommissionen ska inte ingå något avtalsförhållande med det nationella programkontoret förrän den har godkänt förhandsbedömningen. Om kommissionen godtar förslaget med förbehåll kan den besluta att vidta proportionella försiktighetsåtgärder som gäller avtalsförhållandet med det nationella programkontoret.

2. Kommissionen ska när den godkänner förhandsbedömningen av det nationella programkontor som utsetts för programmet formalisera de rättsliga skyldigheterna med avseende på finansiella avtal i samband med de tidigare programmen Livslångt lärande och Aktiv ungdom som fortfarande löper när programmet startar.

3. I enlighet med artikel 27.4 ska följande anges i det dokument som styr den avtalsreglerade förbindelsen mellan kommissionen och det nationella programkontoret:

- a) Interna kontrollstandarder för de nationella programkontoren och reglerna för de nationella programkontorens förvaltning av unionens medel för bidragsstöd.

b) Det nationella programkontorets arbetsprogram, som ska innehålla förvaltningsuppgifterna för det nationella programkontor som EU-stödet ges till.

c) Rapporteringskraven för det nationella programkontoret.

4. Kommissionen ska varje år ställa följande programmedel till det nationella programkontorets förfogande:

a) Medel för bidragsstöd i den berörda medlemsstaten för de insatser i programmet som det nationella programkontoret fått i uppdrag att förvalta.

b) Ett finansiellt bidrag som stöd till det nationella programkontorets uppgifter i samband med programförvaltningen. Detta ska ges i form av ett schablonbidrag till det nationella programkontorets driftskostnader. Det ska fastställas på grundval av beloppet för de unionsmedel till bidragsstöd som det nationella programkontoret fått ansvar för.

5. Kommissionen ska fastställa kraven för det nationella programkontorets arbetsprogram. Kommissionen ska inte ställa några programmedel till det nationella programkontorets förfogande förrän kommissionen formellt har godkänt det nationella programkontorets arbetsprogram.

6. Kommissionen ska granska de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen på grundval av efterlevnadskraven för nationella programkontor som avses i artikel 27.4, framför allt på grundval av förhandsbedömningen av kravuppfyllelse som den nationella myndigheten tillhandahåller, det nationella programkontorets årliga förvaltningsförklaring och uttalandet från det oberoende revisionsorganet samt med vederbörlig hänsyn till den årliga informationen som den nationella myndigheten tillhandahåller om dess övervakning och kontroll avseende programmet.

7. Efter utvärdering av den årliga förvaltningsförklaringen och uttalandet från det oberoende revisionsorganet om denna, ska kommissionen vidarebefordra sitt yttrande och sina synpunkter om dessa till det nationella programkontoret och den nationella myndigheten.

8. Om kommissionen inte kan godta den årliga förvaltningsförklaringen eller uttalandet från det oberoende revisionsorganet, eller om det nationella programkontorets genomförande av kommissionens iakttagelser är otillfredsställande kan kommissionen genomföra de försiktighetsåtgärder och korrigerande åtgärder som krävs för att skydda unionens finansiella intressen i enlighet med artikel 60.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

9. Kommissionen ska organisera regelbundna möten med nätverket av nationella programkontor för att säkerställa ett konsekvent genomförande av programmet i samtliga programländer.

Artikel 30

Oberoende revisionsorgan

1. Det oberoende revisionsorganet ska avge ett revisionsuttalande om den årliga förvaltningsförklaring som avses i artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. Det oberoende revisionsorganet ska

a) besitta den nödvändiga yrkesmässiga kompetensen för att genomföra revisioner inom den offentliga sektorn,

b) se till att dess revisioner tar hänsyn till internationellt accepterade revisionsstandarder,

c) inte befinna sig i en intressekonflikt vad gäller den juridiska enhet som det nationella programkontoret ingår i. Det ska särskilt vara oberoende avseende sina funktioner från den juridiska enhet som det nationella programkontoret utgör en del av.

3. Det oberoende revisionsorganet ska ge kommissionen och dess företrädare samt revisionsrätten fullständig tillgång till all dokumentation och alla rapporter till stöd för det revisionsuttalande det avger om det nationella programkontorets årliga förvaltningsförklaring.

KAPITEL IX

Kontrollsystem

Artikel 31

Kontrollsystemets principer

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas i samband med insatser som finansieras enligt denna förordning genom att tillämpa åtgärder för att förhindra bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet med hjälp av effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom att belopp som otillbörligt betalats ut återkrävs samt, vid behov, genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

2. Kommissionen ska ha ansvar för övervakande kontroller med avseende på programmets insatser och aktiviteter som förvaltas av de nationella programkontoren. Den ska fastställa minimikrav för de nationella programkontorens och det oberoende revisionsorganets kontroller.

3. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för de primära kontrollerna av bidragsmottagarna inom programmets insatser och aktiviteter enligt vad som avses i artikel 28.3. Dessa kontroller ska erbjuda en rimlig säkerhet för att de tilldelade bidragen används som avsetts och följer gällande unionsregler.

4. Vad gäller de programmedel som överförs till de nationella programkontoren ska kommissionen ombesörja en korrekt samordning av sina kontroller med de nationella myndigheterna och de nationella programkontoren på grundval

av principen om samordnad granskning och efter en riskbaserad utvärdering. Denna bestämmelse gäller inte undersökningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Artikel 32

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen, dess företrädare och revisionsrätten ska ha rätt att utföra revisioner på grundval av handlingar och utföra kontroller på plats iförhållande till alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer eller annan tredje part som erhållit EU-finansiering. De får också utföra revisioner och kontroller i förhållande till de nationella programkontoren.

2. Olaf får i enlighet med förfarandet i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽¹⁾ utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av sådan finansiering, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller någon annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal, ett bidragsbeslut eller ett avtal om unionsfinansiering.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska rätten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i sådana samarbetsavtal med tredjeländer eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och avtal som ingås med tillämpning av den här förordningen.

KAPITEL X

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 33

Delegering av befogenheter till kommissionen

I syfte att placera förvaltningen av uppgifter på den nivå som är lämpligast ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 34 med avseende på ändringar av artikel 28.3, uteslutande avseende fastställande av ytterligare insatser som ska förvaltas av de nationella programkontoren.

Artikel 34

Delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 33 ska ges till kommissionen för programmets löptid.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 33 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten för delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt med artikel 33 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 35

Genomförande av programmet

Kommissionen ska för att genomföra programmet anta årliga arbetsprogram genom genomföranderättsakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3. Varje årligt arbetsprogram ska säkerställa att de allmänna och särskilda målen som fastställs i artiklarna 4, 5, 11 och 16 genomförs årligen och konsekvent och ange de förväntade resultaten, metoden för genomförande och dess totala belopp. De årliga arbetsprogrammen ska också innehålla en beskrivning av de insatser som ska finansieras, en uppgift om det belopp som ska anslås till varje insats, samt fördelningen av medel mellan medlemsstaterna för de insatser som ska förvaltas av de nationella programkontoren och en vägledande tidsplan för genomförandet. De ska, för bidragen, innehålla den maximala andelen samfinansiering, som även ska ta hänsyn till målgruppernas särdrag, särskilt deras samfinansieringskapacitet och möjligheterna att locka till sig finansiering från tredje parter. I synnerhet ska, för insatser inriktade på organisationer med begränsad finansiell kapacitet, samfinansieringsandelen fastställas till minst 50 procent.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. Kommittén kan sammanträda i särskilda konstellationer för att behandla sektoriella frågor och, när så är lämpligt och i enlighet med dess arbetsordning och på ad hoc-basis, får externa experter, inklusive arbetsmarknadsparterna, bjudas in att delta i sammanträdena som observatörer.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL XI

Slutbestämmelser

Artikel 37

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och beslut nr 1298/2008/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014.

2. Insatser påbörjade senast den 31 december 2013 på grundval av beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och beslut nr 1298/2008/EG ska i förekommande fall förvaltas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska på nationell nivå säkerställa en obehindrad övergång mellan de insatser som genomfördes i anslutning till de föregående programmen inom livslångt lärande, ungdomsfrågor och internationellt samarbete inom högre utbildning, och de insatser som ska genomföras i detta program.

Artikel 38

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 11 december 2013

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

M. SCHULZ

På rådets vägnar

Ordförande

V. LEŠKEVIČIUS

BILAGA I

INDIKATORER FÖR UTVÄRDERING AV PROGRAMMET

Programmet kommer noggrant att övervakas med utgångspunkt från en uppsättning indikatorer avsedda att mäta i vilken utsträckning de allmänna och specifika målen för programmet har uppnåtts samt i syfte att minimera administrativa bördor och kostnader. I det syftet kommer uppgifter att samlas in avseende följande huvudindikatorer:

Europa 2020 Överordnat mål för utbildning	Andelen personer i åldern 18–24 år med enbart grundskoleutbildning som inte deltar i allmän utbildning eller yrkesutbildning.
	Andelen i åldern 30–34 med avslutad eftergymnasial eller motsvarande utbildning.
Riktmärke för rörlighet, i enlighet med rådets slutsatser om ett riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte	Andelen utexaminerade från högre utbildning som genomfört en till högre utbildning knuten studie- eller praktikperiod (inklusive yrkespraktik) utomlands.
	Andelen personer i åldern 18–34 med en grundläggande yrkesutbildning som har genomfört en till grundläggande utbildning knuten studie- eller praktikperiod (inklusive yrkespraktik) utomlands.
Kvantitativt (allmänt)	Antalet personal som stöds av programmet, per land och per sektor.
	Antalet deltagare med särskilda behov eller färre möjligheter.
	Antalet och typer av organisationer och projekt, per land och per insats.
Utbildning och yrkesbildning	Antalet elever, studenter och praktikanter som deltar i programmet, per land, sektor, insats och kön.
	Antalet högskolestudenter som mottar studiestöd i ett partnerland, samt antalet studenter från ett partnerland som kommer för att studera i ett programland.
	Antalet högskolor i partnerländer som deltar i insatser för rörlighet och samarbete.
	Antalet användare av Euroguidance.
	Antalet deltagare som har erhållit ett examens- eller utbildningsbevis eller någon annan form av formellt erkännande av sitt deltagande i programmet.
	Antalet deltagare som angett att de har förstärkt sina nyckelkompetenser.
	Antalet deltagare i längre rörlighetsperioder som angett att de har förbättrat sina språkfärdigheter.
Jean Monnet	Antalet studenter som får utbildning genom Jean Monnet-aktiviteter.
Ungdomsfrågor	Antalet ungdomar som deltar i rörlighetsinsatser som stöds av programmet, per land, insats och kön.
	Antalet ungdomsorganisationer från såväl programländer som partnerländer som deltar i insatser för internationell rörlighet och samarbete.
	Antalet användare av Eurodesk-nätverket.
	Antalet deltagare som har erhållit ett certifikat, t.ex. ett Youthpass, eller ett utbildningsbevis eller någon annan form av formellt erkännande för sitt deltagande i programmet.

Idrott	Antalet deltagare som angett att de har förstärkt sina nyckelkompetenser.
	Antalet deltagare i volontärverksamhet som angett att de har förbättrat sina språkkunskaper.
	Antalet medlemmar i idrottsorganisationer som ansökt om och deltagit i programmet, per land.
	Antalet deltagare som har använt resultaten från gränsöverskridande projekt för att a) bekämpa hot mot idrotten, b) förbättra god förvaltning och parallella karriärer, c) stärka social integrering, lika möjligheter och deltagarfrekvens.

BILAGA II

TEKNISKA UPPGIFTER OM STUDIELÅNEGARANTIN

1. Val av finansförmedlare

Efter en uppmaning att anmäla intresse ska finansförmedlarna väljas ut i enlighet med bästa marknadspraxis och med hänsyn bland annat till följande:

- a) Volymen av den finansiering som görs tillgänglig för studenter.
- b) De mest gynnsamma villkoren som erbjuds studenter, beroende på förenligheten med miniminormerna för lån, såsom beskrivs i punkt 2.
- c) Tillgång till finansiering för alla personer som är bosatta i ett programland, som avses i artikel 24.1.
- d) Bestämmelser om bedrägeribekämpning.
- e) Efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽¹⁾.

2. Skydd för låntagare

Följande skyddsåtgärder utgör minimivillkor som måste uppfyllas av finansförmedlare som vill tillhandahålla studielån som garanteras genom studielånegarantin:

- a) Inga säkerheter eller garantier från föräldrar får begäras.
- b) Lån ska beviljas på icke-diskriminerande grund.
- c) Som en del av bedömningsförfarandet ska finansförmedlaren ta hänsyn till studentens risk för överskuldssättning, med beaktande av upplupna skuldnivåer och av beslut som gäller obetalda skulder.
- d) Återbetalningarna ska baseras på en hybridmodell som kombinerar hypotekslånsbaserade standardiserade betalningar med social trygghet, särskilt följande:
 - i) En räntesats som är betydligt lägre än marknadsräntorna.
 - ii) En inledande period med amorteringsfrihet, före återbetalningen, på minst tolv månader efter studieprogrammets slut, eller, om nationell rätt inte medger en sådan fördröjning, en bestämmelse genom vilken nominell återbetalning görs under den tolv månadersperioden.
 - iii) En bestämmelse om en amorteringsfri period på minst tolv månader under lånets löptid, som kan utnyttjas på begäran av studenten, eller om nationell rätt inte medger en sådan fördröjning, en bestämmelse genom vilken nominell återbetalning görs under den tolv månadersperioden.
- iv) En möjlighet till att skjuta upp räntebetalningen under studieperioden.
- v) Försäkring vid dödsfall och funktionshinder.
- vi) Inga sanktioner för hel eller delvis återbetalning i förtid.

Finansförmedlarna får erbjuda inkomstrelaterad återbetalning, liksom förmånligare villkor såsom längre perioder av amorteringsfrihet eller längre löptider, för att ta hänsyn till studenters särskilda behov, t.ex. de studenter som går vidare till doktorandstudier, eller för att ge utexaminerade mer tid att hitta ett arbete. Beviljandet av sådana förmånligare villkor ska beaktas i förfarandet vid valet av finansförmedlare.

3. Övervakning och utvärdering

Studielånegarantin ska övervakas och utvärderas, såsom avses i artikel 21 i denna förordning, och på grundval av artikel 140.8 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

Som en del av denna process ska kommissionen rapportera om studielånegarantin effekter på stödmottagarna och systemen för högre utbildning. Kommissionens rapport ska bland annat inkludera uppgifter om, samt förslag till åtgärder för hanteringen av eventuella problematiska områden i fråga om

- a) antalet studenter som mottar lån som garanteras av studielånegarantin, inklusive uppgifter om i vilken utsträckning studierna har fullföljts,
- b) omfattningen av lån som tagits med finansförmedlares hjälp,
- c) räntenivåer,
- d) utestående skulder och graden av uteblivna återbetalningar, inklusive eventuella åtgärder som vidtas av finansförmedlare gentemot dem som försummar att återbetala sina lån,
- e) bedrägeribekämpningsåtgärder som vidtagits av finansförmedlare,
- f) stödmottagande studenter profil, däribland deras socioekonomiska bakgrund, ämnesval, ursprungsland och destinationsland, i enlighet med nationell uppgiftsskyddslagstiftning,
- g) den geografiska balansen när det gäller upptagandet, samt
- h) den geografiska täckningen av finansförmedlare.

Utan hinder av de befogenheter som getts till Europaparlamentets och rådets enligt artikel 140.9 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska kommissionen överväga att föreslå lämpliga regeländringar, även lagstiftningsändringar, om det prognostiserade genomslaget på marknaden eller finansförmedlarnas deltagande inte är tillfredsställande.

4. Budget

Budgetanslaget ska täcka hela kostnaden för studielånegarantin, inklusive betalningsskyldigheter gentemot deltagande finansförmedlare till vilka det utställts partiella garantier som de gör anspråk på och förvaltningsavgifterna för EIF.

Den budget som studielånegarantin tilldelas, i enlighet med artikel 18.2 c ska vara högst 3,5 procent av den totala budgeten för programmet.

5. Synlighet och medvetandehöjande åtgärder

Varje deltagande finansförmedlare ska bidra till främjande av studielånegarantin genom att förse blivande studenter med information. Kommissionen ska i detta syfte bland annat förse nationella programkontor i programländer med den information de behöver för att kunna fungera som kanaler för information rörande studielånegarantin.
